

Součástí nízkoprahového klubu je i filmový a diskuzní klub, besedování, výlety, příměstský tábor, děti tu mají možnost se i doučovat.

Každý touží někam patřit

Nízkoprahová zařízení skýtají často jediné útočiště tisícům dětí

- Erika Olbertová

Od roku 1995 se v České republice rozvíjí nové metody sociální pomoci, zcela odlišné od klasického institucionálního modelu sociální práce. Jde o streetwork, tedy terénní sociální práci a o nízkoprahové kluby – nízkoprahová zařízení pro děti a mládež. Tyto typy služeb jsou velmi často mylně přiřazovány pouze do drogové problematiky. Jejich záběr je však daleko širší – obsahují v sobě prvky sociální pomoci, prevence i volnočasových aktivit a dávají tak novou šanci pro práci s dětmi a mládeží. Těmito slovy charakterizuje svou zásluhou činnost Česká asociace streetwork. V současné době registruje ČAS v České republice 234 takových zařízení. Jedním z nich je i nízkoprahový klub Pacific při Komunitním centru Motýlek na Praze 9. Proč nízkoprahový? Nízký práh evokuje

snadnou dostupnost pro děti a mládež, pro které je překročení jakýchkoliv vyšších prahů k aktivnímu trávení volného času z nejrůznějších důvodů příliš složité, ne-li nemožné.

Od mateřského centra k nízkoprahovému klubu

Když se v roce 1999 sešly na sídlišti Černý Most v Praze dvě maminky na mateřské dovolené, Zuzana Jelenová a Hana Urbanová, sotva by si dovedly představit, kolik dětí a s jak širokým spektrem specifických potřeb bude za pár let využívat jimi poskytovaných služeb. Inspirovány potřebou individuálního přístupu k dětem se zdravotním postižením kdysi založily Sdružení na pomoc dětem s handicapem a pustily se do projektu „Integrovaná herna“, kam se obracelo stále více

rodin. Postupně se nabízené služby rozšířily a vše zastřešilo Komunitní centrum Motýlek, které dnes kromě centra pro děti s postižením ve svých prostorách provozuje také mateřské centrum a již zmíněný nízkoprahový klub.

Na otázku, jak je napadlo rozšířit služby o nízkoprahový klub, kam mohou docházet děti od 6 do 18 let, aby svůj volný čas netrávily v partách, na ulicích, v parcích nebo hernách, odpovídá ředitelka Hana Urbanová s úsměvem: „No jak... Komunitní centrum Motýlek provozujeme na sídlišti, kde žije mnoho rodin sociálně slabších nebo z minoritních etnických skupin. Jejich děti chodily kolem našeho centra, dívaly se oknem a klepaly na nás, že chtějí také dovnitř. A tak si samy řekly.“ Součástí nízkoprahového klubu je i filmový a diskuzní klub, besedování, výlety, pří-

